

Látható problémák, láthatatlan alkotmány?

SZEGED. „Látható problémák, láthatatlan alkotmány? Az Alkotmánybíróság jogfejlesztő tevékenységének változása 1990–2020 között” címmel szervezett online kerekasztal-beszélgetést a Szegei Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának Közjogi Intézete és az Alkotmánybíróság. A kar és az Alkotmánybíróság tavaly októberben írt alá együttműködési megállapodást, amelynek célja a két intézmény közötti közös tudományos kutatás, az oktatás és képzés, illetve a konferencia-szervezés. A beszélgetés apropóját a halálbüntetés alkotmányellenessé nyilvánító határozat harmincéves évfordulója adta.

Sulyok Tamás, az Alkotmánybíróság elnöke kifejtette: a korai 90-es években az Alkotmánybíróság azzal szembesült, hogy Magyarország rendelkezik egy jogállami alkotmánnyal és egy nem jogállami rendszerrel, amelyből ki kellett gyomlálni az alkotmányellenes szabályokat. Az Alkotmánybíróság jogfejlesztő gyakorlata jelentette tehát azt a hidat, amely átvezetett a rendszerváltást követő demokratizálódáson, miközben a testület és az így létrejövő joggyakorlat a demokratikus berendezkedés jelképévé vált.

Arra a kérdésre, hogyan látják az Alkotmánybíróság, illetve az alkotmánybíráskodás jövőjét, Paczolay Péter, a testület korábbi vezetője, az Emberi Jogok Európai Bíróságának jelenlegi bírása kiemelte: az emberi jogi bíráskodás kihívásai a jövőben nem a klasszikus emberi jogi problémákból fognak jönni, hanem az általános kihívásokból. Ilyenek jelölték meg többek között a gazdasági és migrációs válságokat, illetve a környezetvédelemmel kapcsolatos problémákat.